

EU's »Bankreform«: Britisk Labour-parlamentsmedlem: Glass-Steagall virkede; intet andet gør

LaRouchePAC, 8. januar 2014 -»*En lov for banker og en anden for alle andre*«skrev parlamentsmedlem fra Labour, Michael Meacher, i går på sin blog:

»Bankerne slipper godt fra det igen, og denne gang med potentielt meget alvorlige konsekvenser for verdensøkonomien. Finanssammenbruddet i 2008-9 skete, som alle ved, fordi alle verdens store banker havde falbudt giftige værdipapirer med sikkerhed i ejendomsmarkedet, baseret på sub-prime ejendomsmarkedet, og havde handlet med dem meget profitabelt på en enorm skala over hele verden. Da svindelnummeret uvægerligt faldt sammen og udløste en verdensomspændende recession, som stadig pågår, vurderede man, at disse banker var for store, og for indflettede i understøttelsen af den bredere økonomi, til, at man kunne tillade dem at gå fallit. Men det betød, at man ikke blot redder de dele af banken, der beskæftiger sig med at støtte den hjemlige økonomi (den gode bank), men også de af bankens handelsgrene, som over hele verden havde spekuleret i risikable foretagender (den dårlige bank), som bankens bestyrelse havde ringe forståelse af og endnu mindre kontrol over. Den blindt selvindlysende løsning for fremtiden var at udskille den dårlige/giftige, farlige del af banken fra den gode/ kommercielle/industri-støttende del. Og at gøre det krystalklart, at sidstnævnte ville blive støttet af regeringen/skatteborgeren i tilfælde af et fremtidigt sammenbrud, men at førstnævnte ganske bestemt ikke ville blive støttet. Men dette er ikke sket, og det er vigtigt at forstå, hvorfor.

Glass/Steagall-loven, som blev indsat efter Wall Street-krakket i 1929, gennemtvang denne adskillelse. Det virkede: mellem 1933, hvor den trådte i kraft, og frem til 1996 [det skulle være 1999, *L-PAC-red* .], hvor loven blev ophævet 63 år senere (med den begrundelse, at den ikke var nødvendig, fordi markederne nu var ?sikre?), var der intet større finanssammenbrud. Blot 11 år efter lovens ophævelse indtraf det største finanskrak siden 1929, hvilket, og det kan man roligt sige, ikke ville være sket, hvis Glass-Steagall stadig havde været gyldig. Med denne katastrofale fejl for 17 år siden synes det uden yderligere argumentering selvindlysende, at en lov svarende til Glass-Steagall nu bør indføres uden yderligere ændringer. Ikke kun noget af den. Storbankerne, som nu er umådelig stærkere og større under de totalt uregulerede finansmarkedsvilkår, har udført magtfuld, vedholdende og truende lobbyvirksomhed imod loven.

Først bakkede Vickerskommissionen under dette pres ud af en total bankopdeling. De gik ind for, at man snarere skulle rejse såkaldte kinesiske mure mellem de kommercielle og handelsbaserede grene af bankerne ? et spinkelt alternativ, som City [of London], som er ekspert i regularbitrage[1], vil omgå på ingen tid. For det andet gik Tyrie-kommissionen heller ikke ind for fuld bankopdeling. Og for det tredje har EU-kommissionen nu besluttet, at en bankopdeling ikke længere er nødvendig, i modstrid med Liikanen-rapporten fra 2012 til EU om bankstruktur. I stedet skal nationale tilsynsmyndigheder have lov til at foretage et vidtgående skøn ved indførelsen af reformer. Men storbankernes lobbymaskine vil fortsat ubønhørligt kværne løs.

Og sådan står det altså til: Bankreformen, som er af vital betydning for det nationale velfærd, bliver støt og nådesløst knust til ineffektivitet, alt imens reformer af det sociale sikkerhedsnet[2], regler for immigration og offentlige ydelser, reformer, som er dybt skadelige og uretfærdige, bliver strammet i det uendelige.«

(EU?s Bankreform; Glass-Steagall)

LÆS:Schiller Instituttets trepunktsprogram for en

økonomisk genrejsning i Danmark (og hele verden):

»Glass-Steagall, ikke EU-fascisme;

bankunionen vil tage dine pengeogdit liv«, efterår 2013

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>[1]

[1] Definition af regelarbitrage: En praksis, hvorefter virksomhederne udnytter smuthuller i reguleringssystemer med henblik på at omgå ugunstig regulering. Arbitragemuligheder kan ske ved en række forskellige taktikker, herunder omstruktureringstransaktioner, finansieringsteknik og geografisk flytning.*Investopedia(-red.)*

[2] I Storbritannien: Det sociale sikringssystem giver offentlige ydelser til dem, der ikke er i stand til at arbejde på grund af sygdom eller arbejdsskade, samt ved arbejdsløshed, barsel, børnepasning, handicap og tildeling af hjælp. Det administrerer også pensioner. Man er i øjeblikket berettiget til folkepension ved 65 år for mænd og 60 for kvinder, men dette bliver udlignet til 65 for både mænd og kvinder fra 2010 og frem.

Destinations URL: <http://www.schillerinstitut.dk/drupal/node/1267>

Links:

[1] <http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>